

'MARIA BOODSCHAP'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

SCHEPPING

OKTOBER 2021

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp
T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin
Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn
T: 035-5413470 E: mkp@hetnet.nl Web:
www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.
zij-ingang kerke gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of
Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha
& Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkruintes:

T.: 035 – 53 82 422
E-mail: w.jongmans@planet.nl

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte
Kopij naar Gerda Vesters,
T: 035-5412177 Mob: 06-53548260
E: gerdavesters19@kpnmail.nl
Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476
Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:
Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422
Lucie Voerman T: 06 - 27147296
Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177
Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556
Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

**Vieringen in de Maria
Koninginkerk voor oktober
2021, aanvang 10.30 u. tenzij
anders vermeld.**

03 okt 27ste z.d.h.j.

Gebedsviering met Mariakoor
voorganger: Sjef van Dijk

10 okt 28ste z.d.h.j.

Familieviering / gebedsviering
Voorganger: Veronica Selleger
en Jeannette Verburg

17 okt 29ste z.d.h.j.

Communieviering,
Voorganger: Ria Welters

24 okt 30ste z.d.h.j.

Eucharistieviering,
Voorganger: Frans Zwarts

31 okt 31ste 10.00 uur

z.d.h.j Oecumenische Vriend-
schaps viering in de Paaskerk.
Voorgangers:

ds. C. van den End en Cecile
Maagdenberg met Project-
koor o.l.v. Kees de Bruijn

02 nov Allerzielen

Gebedsviering. Voorganger:
Veronica Selleger

**de Vieringen zijn te volgen via
www.Kerkomroep.nl
kies en klik: Baarn>kies Maria
Koninginkerk>kies kijken**

**Het november-nummer 2021
komt uit met M&M op 27
oktober 2021 en gaat tot 08
december. Kopij inleveren
vóór 19 oktober 2021 in Word
per Email naar:
gerdavesters19@kpnmail.nl
tel: 035-5412177/ 06-53548260**

De inhoud van dit oktobernummer 2021

- I. Bij de afbeelding op de voorpagina: **Over God en Zijn Schepping** door Philip Witte
- II. Overweging door Cor v.d. Sluis gehouden tijdens de viering van 08 augustus jl. (Johannes 6, 41-51 en 1 Koningen, 19, 4-8)
- III. Liturgie bijzondere vieringen in de maand oktober
- IV Geraakt zijn door: **a)** een bejaarde vrouw vertelt
b) over een jong meisje
- V. Pelgrimstocht Karin Beukeboom en dochter
- VI. In Memoriam Dora Hakvoort
- VII Diaconie: Voedselbank en opbrengst verkoop geitenkaas.
- VIII. Agenda, staat hieronder

Nieuwe regels i.v.m. Corona

Registreren hoeft niet meer.

De 1.5 meter afstand vervalt (mits er een goede ventilatie is).

Alle plaatsen in de kerk kunnen gebruikt worden.

We gaan weer zelf de communie ophalen (op de hand)

Uit volle borst meezingen conform de RIVM regels.

Wat blijft:

Bent u verkouden of voelt u zich niet goed, blijf dan thuis.

Bij binnenkomst handen ontsmetten.

Geen handen schudden bij de vredeswens.

VIII Agenda

Elke woensdagavond wordt er in de Paaskerk om 20.15 - 21.15 uur gerepeteerd voor de Vriendschapsviering op 31 oktober.

Het zou fijn zijn als vanuit de Maria Koninginkerk ook zangers en zangeressen hieraan deel nemen. Muziek ligt in de Paaskerk (zie ook pg. 11)

De Illustratie op de Voorpagina is van Annelinde Tempelman en overgenomen uit de 'Rebibel' van Inez van Oord.

WOORDEN VOOR GOD

aanwezige
Heer
JHWH
De Ene
Trooster
de eeuwige
De Alwetende
Het Al
Oerbron
Heilige
Almachtige
Herder
bewustzijn
Frequentie
De Grote Geest
De Schepper
De Kosmos
De Naam
het onzegbare
Liefde
Vader
Koning
Ik ben ik ben
De Eeuwige
Het Absolute
De Bron
Redder
De Zijnde
de grote geest
Het Universum

Allereerst een rectificatie: iemand deelde ons per mail mee, dat het ge-dichtje op de omslag van de Maria Boodschap van de vorige maand niet van Leo Vroman is maar van Hans Andreus. Waarvan nota.

Philip Witte

I. Over God en Zijn schepping,

die in gevaar is

door Philip Witte

Het was zo'n 65 jaar geleden in West Beemster, dat ik als beginnend onderwijzer de kinder-schoolmis moest leiden. We gingen die dag een schoolreisje maken en dus vroeg ik vanzelfsprekend Onze Lieve Heer om te zorgen voor mooi zonnig weertje. Na afloop van de mis kwamen vier boze boeren op mij af. Het had al drie weken nier geregend en ze waren speciaal naar de mis gekomen om te bidden voor regen. Komt me daar zo'n eigenwijze schoolmeester roet in het eten gooiën.

De achterliggende vragen zijn natuurlijk: Grijpt God daadwerkelijk in in het aardse gebeuren? Is God deel van Zijn schepping? Laat God vanuit Zijn verre hemel de aardse zaken op zijn beloop? Of is er geen scheppende kracht en is het heelal 13,5 miljard jaar geleden, de aarde 4,5 miljard geleden, het leven op aarde 3,5 miljard jaar geleden en de homo sapiens 150.000 jaar geleden bij toeval ontstaan?

Een antwoord op deze vragen is niet zomaar te geven, maar wij mensen vermoeden met grote waarschijnlijkheid, dat er scheppende krachten in ons en in de kosmos aanwezig zijn. Oorspronkelijk werden deze krachten verbeeld in de vorm van talloze natuurgoden. Onze 'geschiedenis' van God begint in de Bijbel. JHWH, de 'Ik ben er' van Mozes (ca. 1250 voor Chr.) was een stamgod, exclusief voor het Joodse volk. Hij 'zat aan' bij de vergaderingen van de Kanaänitische hoofdgod El, de oorspronkelijke god van Abraham, Izaak en van Jacob. (Denk maar aan Elisabeth, Samuel, Gabriel, enz..) Deze godheid 'bevrijde' het Joodse volk door ze uit de slavernij te verlossen en te leiden naar het beloofde land van 'melk en honing'. Zo stelden latere verhalen dat voor. Dat ging volgens de verhalen met veel geweld gepaard. Denk alleen maar aan de ongeveer 100.000 Egyptische jongens, die op bevel van JHWH op een nacht vermoord werden. Maar zo werkt dat bij stamgoden nog steeds. Het gaat over 'wij' tegen 'zij' en 'zij' tellen niet mee. Pas kort voor 500 voor Chr. ontstond er in de kring van de profeet Jesaja de gedachte aan het bestaan van een goddelijke kracht voor alle mensen. Het zou nog zo'n 900 jaar duren voordat dit monotheïsme in het Romeinse Rijk algemeen aanvaard werd. Van daar uit werd dat monotheïsme onder vele namen door de christenen en later ook door de moslims over grote delen van de aarde verspreid. Op pagina 4 staan een aantal hoedanigheden, die wij in de loop van de tijd aan onze God gegeven hebben.

Toch is er iets fout gegaan. De christelijke kerken hebben in de loop van de tijd het geloof in God 'de Almachtige vader, Schepper van hemel en aarde', de hemel ingetrokken. Maar de hemel bestaat niet als een plek, waar we later terecht komen of vanwaar de goddelijke Drie-eenheid vanaf Zijn gouden troon al of niet met een welwillend oog het aardse gebeuren gadeslaat. De kerk heeft zich als bemiddelaar uitgeroepen tussen hemel en aarde. Als voorbeeld een gebed: .."dat God dit offer uit onze handen aanneemt tot welzijn van ons en van heel Zijn heilige kerk". Het moet natuurlijk zijn: "en van heel Zijn schepping". Dat middelaarschap gaf de kerk de macht om tot in details voor te schrijven, hoe een christenmens moet leven. Dat leidt tot de constatering, dat vernieuwing van het geloof niet binnen, maar buiten de muren van de kerk moet plaatsvinden.

De splitsing tussen hemel en aarde heeft ook tot een andere transformatie geleid. Sinds de tijd van de verlichting, ruim 300 jaar geleden, heeft de Westerse wereld van de boom van goed en kwaad gegeten, door te beweren dat de mens door gebruik te maken van zijn verstand zelf wel kon uitmaken wat goed was voor de mensen. Dat heeft geleid tot een gigantische groei van kennis en kunde, maar ook tot een rampzalige uitbuiting van de schepping, waarover u dagelijks in de krant kunt lezen.

Er is een nieuwe transformatie nodig, namelijk de terugkeer naar de eenheid van God, de natuur en de schepping. Het vergt de inzet van ons allen. De kerk, moet zijn 'muren' afbreken. De wetenschap moet het mysterie van het natuurlijke leven accepteren. God is daar, waar Leven is en niet ergens 'daarboven'. We kunnen leren van de miljoenen mensen, die zich bezinnen op de spirituele kant van het leven. We kunnen ons spiegelen aan de zogenaamde 'primitieve' culturen, die weet hebben van de leven brengende krachten van de natuur.

Zoals bisschop J. Bluysen ooit zei: "De toekomst van de kerk ligt in Afrika". We moeten leren om op een andere manier over het leven op aarde te denken: niet wat kan de schepping voor mij doen, maar wat kunnen wij voor de voortgang van de schepping doen. Als we daarvoor iets moeten inleveren, krijgen we het in de vorm van nieuw leven honderdvoudig terug. Iets om over na te denken. Leven uit eigenbelang is een doodlopende weg en staat tegenover het leven in verbondenheid met elkaar, met de natuur, met de schepping, met God. Vaja con Dios.

De afbeelding op de omslag verbeeldt het samengaan van schepper en schepping.

Als troost volgt hier het lied van de Hoop geschreven door de eerste democratische president van Tjechoslowakije: Václav Havel.

Afb: zittende godheid,
waarschijnlijk de Kanaänitische
god El, uit Megiddo, ca. 1400-
1200 voor Christus

De weg van de hoop

Václav Havel,

5 okt.1936 – 18 dec. 2011

*Diep in onszelf dragen we hoop;
als dat niet het geval is, is er geen hoop.
Hoop is de kwaliteit van de ziel
en hangt niet af van wat er in de wereld gebeurt.*

*Hoop is niet voorspellen of vooruit zien.
Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.*

*Hoop in deze diepe krachtige betekenis
is niet het zelfde als vreugde omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten voor wat succes heeft
Hoop is ergens voor werken omdat het goed is
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.
Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin overtuiging dat iets goed zal aflopen.
Wel de zekerheid dat iets zinvol is ongeacht het resultaat.*

II. Overweging

Beknpte weergave van mijn overweging bij de viering van 08 aug 2021 (Johannes 6, 41-51 en 1 Koningen, 19, 4-8).....door Cor v.d. Sluis

Wanneer je iets, wat figuurlijk bedoeld is, alleen maar op een letterlijke manier wil verstaan, sla je andermans woorden plat en geef je jezelf geen enkele kans om echt dichtbij zijn of haar bedoelingen te komen. Je houdt je afgesloten van wat iemand je ten diepste wil zeggen.

Als je teksten op een letterlijke manier leest en dan tekst analyse doet of daar zelfs wetenschappelijke analyse op loslaat, krijg je uitkomsten die kunnen leiden tot oneigenlijke discussies, verharde standpunten, dogma's en verkettering van elkaar.

Als ik de tekst van vandaag letterlijk lees en zo zou duiden snap ik wel dat er geruzie, gemor en gedonder van komt. Dat was zo en dat is nog steeds zo. Dat ervaren we elke dag, als we kijken wat er om ons heen gebeurt. Want er staat nogal wat.

Johannes laat in zijn bevlogenheid Jezus zeggen dat hij -Jezus- het brood is dat uit de hemel is neergedaald, dat hij, Jezus dus, het brood is dat eeuwig leven geeft. Ja, jullie voorouders hebben in de woestijn manna gegeten, maar zijn toch gestorven.

Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. En IK ben dat levende brood. Wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. En het brood dat ik zal geven voor het leven van de wereld is mijn lichaam.

Wat bezielt Johannes dan dat hij zo spreekt over Jezus.

Ik stel me dat dan zo voor. Johannes is de geliefde discipel, die aan het eind van de eerste eeuw met een kleine groep Christenen in, naar men zegt Klein Azië in de buurt van Efeze, honderden kilometers vanwaar Jezus geleefd heeft, een gemeenschap vormde.

Johannes was een bezielde herder, een leraar, een mysticus in mijn woorden, die zo vol was van zijn geloof in wie Jezus was, dat hij verhalen vertelde die duidelijk moesten maken, hoe hij de Messias had leren kennen, het Licht der wereld.

Hoe vertel ik verhalen die het geheim van Jezus, zijn grootsheid duidelijk maken zal hij gedacht hebben.

Hij kiest daarvoor zeven beeldverhalen. Hij ziet in Jezus het brood des levens, het licht der wereld, de goede herder, de deur voor de schapen, de opstanding en het leven, de weg, de waarheid en het leven en de wijnstok.

Zo wil hij zijn leerlingen en ons duidelijk maken wie Jezus ten diepste voor hem was.

De zeven woorden: licht, brood, weg, deur, leven, herder, wijngaard zijn alle omschrijvingen die Johannes gebruikt uit het oude testament, uit de Thora, de grondwet voor de menselijke samenleving, leeftocht voor onderweg in je mond en je hart.

Zo zijn de gelovigen op de eerste dag van de week bijeen net als wij; het brood wordt gebroken, de wijn vloeit om zo deel te krijgen aan Jezus leven, zijn dood en verrijzenis.

Hoe maken wij de betekenis van het leven en sterven van Jezus duidelijk aan ons zelf, aan elkaar en aan de wereld om ons heen. Hoe brengen wij het geheim van "Ik ben het brood des levens" tot werkelijkheid in ons dagelijks bestaan, zonder te morren, te twijfelen, weg te lopen.

Dat : IK BEN wil zeggen dat ik er voor jou ben, soms licht, soms weg, soms waarheid, soms brood en leven, al naar gelang jijzelf bent en mij toelaat.

Jezus wil zeggen: ik ben geen wondermiddel. IK BEN alleen maar, als jij mij de kans geeft er voor jou te zijn. Kies maar.

Om zo te kunnen omgaan met wat Jezus zegt en doet, moet ik op een andere manier luisteren en kijken. Ik moet mijn ogen en oren opnieuw openen om voeling te krijgen met wat zich in Jezus voltrekt en wat dit mij dan wil zeggen.

Eigenlijk denk ik, kan alleen God mij ontvankelijk maken voor wie Jezus is. Hoe kan ik dan ontvankelijk worden om God in Jezus woorden te ervaren? Ik denk dat het heel belangrijk is om stil te kunnen zijn en tot luisteren bereid te worden. Ik denk dat het heel belangrijk is dat ik mij dan van allerlei ballast ontdoe, dat ik al die beschermplaten in mij afpel om bij mijn eigenlijke zijn te komen.

Dat ik loskom van mijn vooroordelen.

Dat ik loskom van mijn vooringenomenheid.

Dat ik los kom om belangrijk te vinden wat ik ben, in plaats van wie ik ben.

Dat ik loskom om mij altijd maar te moeten bewijzen.

Dat ik loskom van de drang tot bezit; mij laat leiden door de normen van de consumptie maatschappij.

Dat ik loskom van de wil tot winnen ten koste van de ander.

Dat ik loskom van de aarde te willen bezitten tot eigen gewin in plaats van haar te beheren voor wie na mij komen.

Dat ik loskom van de overheersende cultuur van rationalisme en dualisme ten dienste van economisch gewin en uitbuiting van arme landen en de natuur.

Kortom wat moet ik al niet doen om God echt tot mij toe te laten.

Waarom en waardoor laat ik mij dan inspireren en leiden?

Ik ben geraakt door een uitdrukking van een soefimeester die ik onlangs las. Hij spreekt over 'le point vierge'. Je zou het kunnen vertalen met het maagdelijke punt diep in ons.

Maagdelijk als zuiver, schoon, puur, liefdevol.

Hij zegt dan: ons hart is een maagd totdat alleen Gods Woord het opent. Verder zegt hij: onze harten zijn, in verborgenheid, als een eenzame maagd, waar geen droom van een dromer binnen dringt, het hart waar de aanwezigheid van de Heer alleen kan binnen dringen, om daar te worden ontvangen.

Het is voor mij het symbool voor het diepste innerlijk van de mens.

Het is een weg van de verinnerlijking, om achter de sluiers (wat ik zojuist ballast noemde) die het hart bedekken door te dringen tot het maagdelijk punt van het hart, om daar God te ontvangen.

Voor mij zelf zeg ik daarbij om God toe te willen laten.

Ik zal u zeggen, dat is hard werken. Referent aan de eerste lezing van vandaag uit het boek Koningen waar Elia het dreigt op te geven, het bijtje erbij neer wil gooien, maar steeds weer uit de Eeuwige de bemoediging vindt om door te gaan, door te gaan tot de berg Horeb waar hij God ontmoet.

Wanneer komen wij aan op de berg Horeb?

Door het vertrouwen dat ondanks mislukkingen en teleurstellingen we steeds de kracht mogen vinden om door te gaan op ons levenspad. Dat is voor mij ook het teken van het brood des levens. Het verhaal inspireert om door te gaan.

We zullen voor teleurstellingen niet gespaard blijven. Maar luisterend naar Gods woorden, zoals door Jezus aan ons gegeven -ook door Johannes- zullen wij in ons diepste innerlijk engelen ontmoeten die ons aanstoten en te eten geven. Dat wij stil kunnen zijn, hoe moeilijk ook om in die stilte in ons diepste innerlijk die roepstem te horen, die ons steeds weer laat weten hoe de Eeuwige met mensen, met alle levende wezens en de aarde om wil gaan. Laten wij ons door Gods Woord in Jezus belichaamd inspireren en ons leven zinvol maken. Want dat hebben wij en de wereld broodnodig!

Efeze, Turkije

III. Liturgie

03 oktober gaat Sjef van Dijk voor met ondersteuning van het Mariakoor o.l.v. Reeuwert Tromp.

Door de Coronapandemie heeft het koor een jaar lang niet mogen zingen. Vorige week tijdens de uitvaartdienst van Doortje Hakvoort was dit voor het eerst. Het was een 'dun' koortje maar klonk wel mooi. Het koor kan nieuwe leden goed gebruiken. Op de woensdagmiddag wordt er in de Maria Koninginkerk gerepeteerd. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de voorzitter van het koor: Ton Mulder, tel. 035-5418703.

10 oktober Familieviering: 'Door het oog van een naald'

door Veronica Selleger

Een beetje laat, op 10 oktober, hebben we de eerste familieviering na de zomervakantie. Eindelijk mag het Familiekoor weer met meer mensen komen zingen. We kunnen weer samen met alle kerkgangers dierbare liederen zingen uit Iona en Taizé, maar vooral ook veel Nederlandstalig.

In de Evangelielezing voor deze zondag spreekt Jezus de intrigerende woorden: *'Voor een kameel is het gemakkelijker door het oog van een naald te gaan dan voor een rijke in het Koninkrijk Gods te komen.'* Wat is dit, het oog van een naald? Gaat dit over ons? Zijn wij wel eens door het oog van een naald gegaan? Kom naar de familieviering om samen stil te staan bij deze vragen.

Voorbeden kunnen tot uiterlijk zaterdagavond (maar liever iets eerder) worden gemaïld aan veronica.selleger@planet.nl. Kom op tijd, zodat we samen even kunnen inzingen. Iedereen, van elke leeftijd, is van harte welkom.

31 oktober 10.00 uur Vriendschapsviering in de Paaskerk

Na een jaar weer een Oecumenische Vriendschapsviering aanvang **10.00 u** in de Paaskerk.

Het thema is: 'Opnieuw Leven'

Voorgangers zijn: ds. Christine van den End en Cecile Maagdenberg. Het 'Dominicuskoor' o.l.v. Kees de Bruijn zal zingen:

'Ruimte waar het Licht kan komen', van Henny Vrienten.

Vespervieringen in de Paaskerk

Ook in de maand oktober kunt u in de Paaskerk op de woensdagavond van 19.30 – 20.00 uur de Vesperviering bijwonen. Een stil moment voor uzelf met mooie muziek.

IV. Geraakt zijn door

06 SEP 2021 MADELEINE KIEVITS - COLUMN - OUDEREN

a) “Dat ik ’t leven nog altijd aandurf”

uit de Roerom

We staan samen bij haar boekenkast. Als een soort boekenlegger staat daar een grote zwarte fotolijst met een zwart-witfoto van een blond ventje. De jongste van de zes kinderen. Mevr. Verweij vertelt me over haar zoontje, die geen dag ouder is geworden dan op die foto.

We zijn gaan zitten aan de tafel in de hoek van haar kamer in het verpleeghuis. Ik hel wat over naar rechts omdat de twee linker poten van m’n stoel op een dik tapijt staan. De brandplekken van peuken zijn nog zichtbaar en herinneren aan zaterdagavonden waarbij de sigaretten gewoon op tafel stonden, vrijelijk te pakken als borrelnootjes op een verjaardag. Soms werd het zo laat dat de kinderen achter elkaar aan zaten, dan werden ze te moe en maakten ruzie. Ze renden rondjes rond de tafel, elkaar opjagend. Op de jongste na. De kleinste. De blondste.

Daar kan Alzheimer niet tegenop

Terwijl haar gezicht betreft, vertelt ze over die dag waarop haar jongste de deur achter zich dicht trok om te gaan spelen. De dag ervoor had hij zijn eerste heilige communie gedaan en voor het eerst in z’n leven *eigen* nieuwe nette kleren gekregen. Hij was er zo blij mee dat hij ze niet meer wilde uitdoen. Ze was hem achterna gelopen en riep hem dat dat geen kleren zijn om in te spelen. Nog voor ze haar zin had afgemaakt kwam er een auto van rechts. Hij was op slag dood. Tegen dat afgrijselijke beeld kan geen Alzheimer op; het staat voor altijd op haar netvlies.

Hoe je kan verdrinken in je verdriet, maar ook hoe je weer omhoog klimt

We praten samen over hoe je leven in één seconde zo alomvattend kan veranderen. Hoe werkelijk alles anders wordt. Hoe je kan verdrinken in je verdriet, maar ook hoe je weer omhoog klimt, omdat ’t niet anders kan. Trede voor trede. Soms tot je eigen verbazing. Omdat er óók nog dingen zijn om voor te léven.

Gapende leegte

‘In het begin dacht ik dat mijn vijf kinderen samen wellicht ooit het gat zouden gaan vullen dat hij achterliet. Ik kon me niet voorstellen dat ik dit gevoel de rest van m’n leven bij me zou moeten dragen, dat ik dat zou kunnen verdragen. Een gat in je hart, een hap uit je ziel, een zwarte, gapende leegte. Helaas bleef de leegte leeg en ging die nooit meer weg. Sinds jaar en dag brand ik in dát donker, een lichtje. Elke dag opnieuw, al 56 jaar. En in het flikkerende licht van het kaarsje, verschijnt zijn blonde koppie, geen dag ouder dan op die foto.

En weet je...’ vertelt ze, ‘het meest verwonderd ben ik nog dat ik - ondanks alles – het leven nog altijd aandurf.’

Luister hier onze podcast met Madeleine Kievits, over haar werk als geestelijk verzorger.

b) Geraakt zijn door

door Ellen Kroonenberg

De Rubriek VII van het septembernummer raakte mij. Het gezichtje zegt zoveel, zelfs zonder woorden.

Datzelfde vind ik ook van mijn kleine Frans meisje.

Wij hadden een onderonsje gehad in het museum ‘BEELDEN AAN ZEE’ in Scheveningen.

Met toestemming van ‘maman’ mocht ik een foto van haar dochtertje maken.

Ze liep spontaan naar een prachtig beeld van ‘une jeune fille’ en ging er naast staan.

Maar ze deed meer dan dat. Als je naar haar gezichtje kijkt lijkt het alsof ze in het beeld gekropen is en het voor een moment tot leven gewekt heeft.

Roerloos stond ze daar. De foto was al

lang klaar. Ik zei: “Fini, reveille-toi, wakker worden”.

Mijn oproepen drongen niet tot haar door. Ze vertoefde in een andere wereld, ver weg, waar ik geen toegang toe kreeg.

Dan gingen heel langzaam haar oogjes open. Ze keek een beetje verdwaasd om zich heen. Er kwam een brede glimlach op haar gezicht, net als nu bij mij nog elke keer als ik deze foto bekijk.

JA, MEISJES VERANDEREN DE WERELD, WANT ZE BLIJVEN DROMEN.
Ik weet het zeker.

V. Pelgrimstocht

Camino de Santiago de Compostela

door Veronica Selleger

Op 13 september is Karin Beukeboom, samen met haar oudste dochter Mae, per trein vertrokken naar Saint Jean Pied de Port in Zuid Frankrijk. Van daaruit zijn ze de pelgrimstocht naar Santiago de Compostela gestart. Ze zijn beiden ervaren lopers en hebben de inhoud van hun rugzakken weten te beperken tot ongeveer acht kilo. Dat is een hele prestatie.

Inmiddels zijn ze de Pyreneeën overgestoken, Pamplona en Puente la Reina gepasseerd en bij het schrijven van dit stukje al in Logroño, stad van de Rioja aangeland. Onderweg stoppen ze voor momenten van stilte in kleine kerkjes en grote kathedra-
len.

Via sociale media trakteren ze ons, thuisgebleven vrienden, op mooie verhalen over het ademhalen tijdens het lopen, ontmoetingen met andere pelgrims, over het landschap en het weer én zij delen prachtige foto's.

Wij wensen hun een inspirerende pelgrimstocht toe.

Ultreia, 'May God hold you in the palm of His hand'.

VI. In Memoriam

Theodora – Dora

Hakvoort – van 't Ent

wed. / van Wim Hakvoort

*** Wormerveer 17 mei 1924**

† Baarn 12 september 2021

door Cecile Maagdenberg

Op 12 september is overleden Doortje Hakvoort, op de gezegende leeftijd van 97 jaar.

Zij was vanaf de start van de Maria Koninginkerk samen met haar man Wim, enthousiast parochiaan die zich heel lang erg verdienstelijk heeft gemaakt. Onder meer bij het koor, maar ook zorgde zij er voor, samen met anderen, dat de kerk er altijd tip-top uitzag, met oog voor de details. Een klein voorbeeld, als er een 'draadje' los was aan kazuifels zorgde zij wel voor herstel, zij borduurde ook veel en heeft meegewerkt aan het prachtige wandkleed.

Ook liet zij zich als persoon de kaas niet van het brood eten; wanneer er een nieuwe pastor kwam bv, vertelde zij graag hoe de gang van zaken was. Zij liet zich niet wegzetten, wat iedereen zou denken, bij haar geringe lengte waar zij haar leven lang wat moeite mee heeft gehad, maar vergis je niet.

Ik heb veel gesprekken met haar mogen voeren, en soms ook hoorde ik haar verzuchten 'Onze Lieve Heer heeft me vergeten, het is wel genoeg zo, ik kan helemaal niks meer'.

Maar toch genoot ze nog volop van alle aandacht en zorg die zij ontving van kinderen, schoon-, klein- en achterkleinkinderen...

Doortje was thuis toen Hij eindelijk kwam, en we mogen bidden voor haar dat zij nu de rust en de liefde mag ervaren bij God, een thuiskomst, waar zij zo naar uitkeek.

In een mooie dienst hebben wij afscheid van haar genomen op vrijdag 17 september in onze kerk. Pastor Mauricio Meneses ging voor in de uitvaartdienst. Aansluitend is zij gebracht naar het graf van haar man Wim op de begraafplaats achter de H. Nicolaaskerk.

VII. Diaconie

a) Voedselbank

De verkoop van de geitenkaas vanaf begin juni, heeft tot nu toe een netto resultaat opgeleverd van € 264,80. Dit bedrag heb ik gestort op de bankrekening van de Voedselbank. Aldus dhr. B. van Merriënboer.

We gaan weer inzamelingen houden van allerlei voedingsmiddelen ten bate van de voedselbank. In de vertrouwelijke hal worden weer lege kratten geplaatst die u mag vullen met houdbare, goed verpakte levensmiddelen / eventueel schoonmaakartikelen enz.

b) De geitjes

Zij hebben ook weer hun best gedaan zodat u weer de kaasjes kunt kopen. Ook ten bate van de voedselbank.

Knap hoor, dames.

